

deres Meddommere, men det vilde være ganske uretfærdigt at lade Kritikken ramme disse, thi Invalidere Dommere har været ude for en overvældende vanskelig Opgave. Naar man sættes til Dommer i en Ret uden at have Rutine i at afgøre de særdeles vanskelige Spørgsmaal og kommer ud for at skulle afgøre 11 000 Sager i Løbet af kort Tid, er det indlysende, at Vanskelighederne til Tider kan blive saa store, fordi man kommer ud for saa mange hidtil uoplyste Problemer, at det bliver let at kritisere de endelige Afgørelser, men Kritikken bør altsaa ikke vendes mod Retten; denne har ganske sikkert gjort et mægtigt og samvittighedsfuldt Arbejde, og det er ikke dens Fejl, hvis Resultaterne ikke altid har kunnet være tilfredsstillende.

Kr. Kristensen: Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger paa det nuværende Tidspunkt, og der er saa meget mindre Grund dertil, som de Indvendinger, der er fremsat mod Lovforslaget, efter min Mening ikke er stærke eller afgørende. Den eneste af de ærede Ordførere, som virkelig har udtalt sig imod Lovforslaget i dets Helhed, er det ærede Medlem Hr. Borgbjerg; baade det ærede Medlem Hr. Johannes Lou og det ærede Medlem Hr. P. Munch har jo udtalt Beredvillighed til at arbejde med paa en Revision af Loven, som de begge mener der er stærk Trang til. Om de særlige Spørgsmaal kan der forhandles, kun maa vi fra Venstres Side holde fast paa, at den Udgiftsnedskæring, der er Tale om, virkelig ogsaa finder Sted.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg sagde, at jeg ikke loyalt havde refereret det Lovforslag, det ærede Medlem Hr. Stauning i sin Tid fremsatte, fordi der i dette foruden de faste Takster var Tilskud, og det skal indrømmes, men saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at naar vi ellers taler om faste Takster og Tilskud, regner man jo fra den Side ikke med Tilskuddene; i de sidste Par Dage, hvor vi har drøftet Aldersrenten, har vi kun hørt om de faste Takster, man har ikke fra den Side regnet med Tilskuddene, og saa kunde jeg da ikke tænke mig, at man havde en anden Opfattelse, naar det drejede sig om Partiets egne Forslag, saa troede jeg, at man heller ikke der behøvede at regne med Tilskuddene. Forøvrigt er Taksterne i det foreliggende Lovforslag jo ogsaa belagt med ekstraordinære Tilskud, saa vi vil hævde, at naar alt kommer til alt, er det, som Rentenyderne vil faa efter dette Lovforslag, mere, end de 800

Kr. var i 1921, og at Lovforslaget er langt bedre end det Lovforslag, det ærede Medlem Hr. Stauning i sin Tid fremsatte. Det er det, jeg har villet slaa fast, og jeg synes, som sagt, at naar man i det ene Tilfælde kun regner med de faste Takster, kunde man ogsaa have Lov til at forudsætte, at man kunde bruge denne Fremgangsmaade i det andet Tilfælde.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg omtalte den Udtalelse, som fandtes i Betænkningen i 1921 — det er jo ogsaa blevet berørt fra anden Side —, at de 800 Kr. var en Sum, som det vilde være forsvarligt at opretholde, selv om man kom ned paa Priseniveauet fra 1914. Nu skal jeg give den højtærede Sundhedsminister fuldstændig Ret i, at det, fordi man i 1921 havde en saadan Betragtning af vore økonomiske Forhold, dog ikke skulde være forbudt at have en anden i Øjeblikket, hvor vi netop er inde i en Krisetid, vi ikke har staaet overfor før. Jeg vil dog mene, at det, som det drejer sig om, naar vi skal tage Stilling til disse Forhold, er dette: Hvad kan Landet bære til de forskellige Tider? Og nu er det jo saaledes, at det er langt vanskeligere at bære Udgifterne nu, end det var i 1914, der var langt bedre økonomiske Forhold i Landet den Gang, og jeg mener at turde forudsætte, at man ikke fra nogen Side i 1921 har regnet med, at vi senere skulde komme ind i en økonomisk Situation som den, vi i Øjeblikket befinder os i. Naar vi vil gaa til en Nedskæring af Invalidere, en Nedskæring, som i Virkeligheden ikke forringer Levevilkårene for de paagældende, kan jeg med min bedste Villie ikke se, at der gøres de vedkommende Rentenydere Uret.

Dernæst har det Spørgsmaal været fremdraget, hvorvidt Staten var berettiget til at nedsætte Renten for dem, som allerede havde faaet den tilkendt, saavel det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og Hr. P. Munch som det ærede Medlem Hr. Axel Møller var inde herpaa. Det ærede Medlem Hr. Axel Møller talte derom ud fra et juridisk Standpunkt. Nu skal jeg vel vogte mig for at drøfte Spørgsmaalet fra den Side, det savner jeg Forudsætningerne for, og jeg kan næsten sige, at jeg er glad ved, at jeg gør det, thi der er for mig ikke noget saa forvildende, som naar Jurister diskuterer forskellige Problemer. Men det er dog forkert at slaa fast, at man ikke kan forandre Taksterne i en Lov, fordi en eller anden ser sin Fordel ved at opretholde dem, og jeg vil advare Rigsdagens Medlemmer mod at gaa ind for en saadan Betragtning, thi det vil sikkert føre til Konsekvenser, som det er vanskeligt at overse.